

løn. Alle andre uddannelsessøgende over det fyldte 16. år, eller som har forladt den obligatoriske folkeskoleundervisning, er omfattet af ordningen. Den kommunale ungdomsydelse forudsættes at bortfalde for de uddannelsessøgende, idet den har vist sig helt utilstrækkelig og er blevet administreret forskelligt i de enkelte kommuner, og bør i givet fald forbedres for de grupper af ikke-uddannelsessøgende, der er omfattet af ungdomsydelsen. Også visse uddannelser, der i dag ikke er omfattet af loven om SU, bør inddrages ud fra det overordnede synspunkt, at alle uddannelser, der i dag fjerner ret til dagpenge, skal være omfattet af loven. Der tænkes her især på uddannelser som f.eks. afspændingspædagoger.

Ad 2

Forslagsstillerne har ud fra et skøn over de absolut minimale leveomkostninger foreslået rådighedsbeløbet (stipendier og statslån) til 50.000 kr. Det er krav, som er accepteret bredt i de uddannelsessøgendes bevægelse. Der henvises i øvrigt til punkt 3 om løbende regulering af støttesatserne. Beløbet på de 50.000 kr. skulle bringe det disciplinerende erhvervsarbejde noget ned og skulle også kunne afhjælpe nogle af de uheldige virkninger i forhold til arbejdsløshedssituationen på arbejdsmarkedet.

Det forudsættes, at der på længere sigt kun bliver tale om stipendier, men i en overgangsfase opereres der med statslån. Disse skal være rentefrie i studietiden og lavtforrentede med en fast lav rente efter studiets afslutning. Der ydes kun stipendier til dem under 18 år, idet det må anses for uheldigt at tvinge unge til at oprette lån så tidligt med udsigt til mange års uddannelse og deraf følgende stor gældsætning. Det ville givet også afholde mange fra at tage en uddannelse, og det er netop på dette trin, at den sociale slagside sætter kraftigst ind i forhold til rekrutteringen til uddannelse.

Der er opretholdt en skelnen mellem hjemme- og udeboende, dels fordi der givet er visse økonomiske stordriftsfordele ved at bo hjemme, og dels, fordi forslagsstillerne gerne ser, at unge, der ønsker det, skal have mulighed for at flytte hjemmefra allerede i 16 års alderen. Forslagsstillerne mener, at det er modnende og godt for de unge at kunne komme hjemmefra og selv kunne tage stilling til en række af de dagligdags problemer. Forskellen er bl.a. sat ud fra den årlige maksimale husleje i ungdomsboligerne.

For de uddannelsessøgende over 18 år opretholdes en skelnen mellem hjemme- og udeboende,

men kun med hensyn til stipendieandelen, idet rådighedsbeløbet for alle er 50.000 kr. uden graduering for forældreindtægt, alder, uddannelse el.lign.

Støtten skal normalt kunne oppebæres i en periode svarende til den faktiske studietid, dog normalt højst 10 år for langvarige studier. Der kan dog dispenseres herfor i særlige tilfælde, og det forudsættes, at det fortsat er lokale stipendienævner, der forvalter administrationen af reglerne. Der skal endvidere kunne dispenseres for særlige forhold (studentpolitisk aktivitet, barsel, sygdom m.m.).

I øvrigt skal der ikke som følge af de forhøjede satser ske nogen som helst form for studiestraining, hverken hvad angår indhold eller studietider m.m.

Forslagsstillerne ønsker at sikre, at personer, der eksempelvis har fået en mellemuddannelse til socialrådgiver, og som via deres praktiske arbejde i socialforvaltningerne får tilskyndelse til f.eks. at læse jura, kan gøre dette og få SU, idet de praktiske erfaringer, der knytter sig til udøvelsen af jobbet er værdifulde at få ind i det juridiske arbejde. Med forslaget opmuntres ikke til, at kommende gymnasielærere f.eks. skal tage flere bifag i en fortvivlet indbyrdes konkurrence om jobbene.

Såfremt lovforslag nr. L 109, om uddannelsesydelse til ledige over 25 år, bliver vedtaget af Folketinget, foreslås det, at studerende, der efter 1½–2 år på uddannelsesydelse fortsætter i uddannelses-systemet, kan oppebære SU på de i dette beslutningsforslag skitserede vilkår, og at den eventuelle tidligere SU-gæld, disse måtte have, slettes. Arbejdsløse, der opfylder samfundets ønsker og går ind i et nyt uddannelsesforløb, skal ikke straffes ved at skulle tilbagebetale den gæld, de har fået ved at tage en uddannelse, som samfundet ikke senere har brug for på grund af de nedskæringer, som skiftende regeringer eksempelvis har udsat den offentlige sektor for.

Ad 3

I den nugældende form er dyrtidsreguleringen, især efter de seneste indgreb, yderst kritisabel, og det forudsættes, at der sker en løbende fuld dyrtidsdækning samt eventuelt »velstandsregulering«. Alle grænser reguleres løbende.

Ad 4

Principielt må erhvervsarbejde ved siden af studierne undgås, og dette forslag tilstræber da også at bringe det klækkeligt ned. Men så længe der kun opereres med en støtte, der kan dække de